

Republika Hrvatska
Županijski sud u Šibeniku

GŽ-489/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Šibeniku, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Gorana Stošića, kao predsjednika vijeća, Jasmine Crnić, članice vijeća i suca izvjestitelja i Ljudevita Zoričića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza t.d. ADRIACHEM d.d. Kaštel Sućurac u stečaju, OIB: 40178271295, Poljičkih knezova 21, zastupanog po stečajnom upravitelju Predragu Filajdiću, OIB: 32894922284, iz Slavonskog Broda, Luke Lukića 65, a on po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ljubičić, Vrdoljak & partneri u Splitu protiv tuženika ORBICO d.o.o. Zagreb, OIB: 85611744662, Koturaška 69, zastupanog po punomoćniku Vladimiru Modriću, odvjetniku u Zagrebu, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pn-490/2018-101 od 19. veljače 2024., u sjednici vijeća održanoj 21. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Splitu poslovni broj Pn-490/2018-101 od 19. veljače 2024. u dijelu točke I. izreke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev, te u točki II. izreke na način da se i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove postupka u iznosu od 338.552,50 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom suđeno je:

„I. Dužan je tuženik Orbico d.o.o. Zagreb, OIB: 85611744662, u roku od 15 dana isplatiti tužitelju stečajnoj masi iza t.d. Adriachem d.d. Kaštel Sućurac u stečaju, OIB: 40178271295, ukupan iznos od 791.494,00 EUR sa zateznom kamatom propisanom zakonom koja teče od 19. veljače 2024. g. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

dok se u preostalom dijelu, kojim je zatražena isplata iznosa od 35.138,45 EUR s pripadajućim kamatama, tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Dužan je tuženik u roku od 15 dana iz osnove izgubljene zarade isplatiti tužitelju ukupan iznos od 460.673,88 EUR sa zateznom kamatom propisanim zakonom koja na iznos od:

- 8.691,96 EUR teče od 5. srpnja 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. kolovoza 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. rujna 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. listopada 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. studenog 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. prosinca 2003. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. siječnja 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. veljače 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. ožujka 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. travnja 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. svibnja 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. lipnja 2004. g. do isplate,
- 8.691,96 EUR teče od 5. srpnja 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. kolovoza 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. rujna 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. listopada 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. studenog 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. prosinca 2004. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. siječnja 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. veljače 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. ožujka 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. travnja 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. svibnja 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. lipnja 2005. g. do isplate,
- 8.691,96 EUR teče od 5. srpnja 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. kolovoza 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. rujna 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. listopada 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. studenog 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. prosinca 2005. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. siječnja 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. veljače 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. ožujka 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. travnja 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. svibnja 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. lipnja 2006. g. do isplate,
- 8.691,96 EUR teče od 5. srpnja 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. kolovoza 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. rujna 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. listopada 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. studenog 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. prosinca 2006. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. siječnja 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. veljače 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. ožujka 2007. g. do isplate,

- 8.891,96 EUR teče od 5. travnja 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. svibnja 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. lipnja 2007. g. do isplate,
- 8.691,96 EUR teče od 5. srpnja 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. kolovoza 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. rujna 2007. g. do isplate,
- 8.891,96 EUR teče od 5. listopada 2007. g. do isplate,

i to po stopi:

- od 15% godišnje u periodu od 5. srpnja 2003. g. do 31. prosinca 2007. g.,

- od 14% godišnje u periodu od 1. siječnja 2008. g. do 30. lipnja 2011. g.,

- koja se u periodu od 1. srpnja 2011. g. do 31. srpnja 2015. g. određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- koja se u periodu od 1. kolovoza 2015. g. do 31. prosinca 2023. g. izračunava prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena te

- koja se u periodu od 1. siječnja 2023. g. do isplate određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju na ime parničnog troška iznos od 203.394,63 EUR.“

2. Tuženik je podnio žalbu protiv dijela te presude u točki I. izreke kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen kao i protiv točke II. i III. izreke, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti prvostupanjsku presudu u smislu žalbenih razloga, kao i preinačiti odluku o parničnom trošku. Potražuje naknadu troška za sastav žalbe u iznosu od ukupno 25.651,11 eura.

3. Tužitelj u odgovoru na žalbu osporava navode žalbe i predlaže je odbiti.

4. Žalba tuženika je osnovana.

5. Prema odredbi čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/2013, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje: ZPP) drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. U ovom postupku tužitelj je 5. lipnja 2006. podnio tužbu u kojoj navodi da je vlasnik poslovnog prostora – skladišta u Kaštel Sućurcu, da je sa tuženikom 1. listopada 1998. sklopio Ugovor o zakupu ½ skladišta (južni dio) i dvije kancelarije, kao i da je 22. na 23. lipnja 2003. u dijelu skladišta koji je bio u zakupu tuženika izbio požar i nastala šteta koja da je nastala jer je tuženik nepravilno i bez nužnog nadzora koristio više plinskih boca i viličar na plinski pogon, a da je uzrok požara stvaranje zapaljive plinske smjese u prostoru skladišta nastale uslijed nekontroliranog propuštanja plina iz plinske boce koja je bila nečim indicirana, i to zato što je tuženik 50 sati prije požara propustio vršiti nadzor nad tim plinskim bocama, te potražuje od tuženika naknadu štete i po objektivnoj odgovornosti (jer su plinske boce opasna stvar) ali i subjektivnoj odgovornosti (krivnja tuženika).

7. Prema konačno preciziranom tužbenom zahtjevu podneskom od 6. studenoga 2007. i na ročištu za glavnu raspravu održanom 24. studenoga 2008. (list 39 i 77 spisa) tužitelj potražuje od tuženika isplatu iznosa od 6.073.114,00 kuna sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate na ime umanjene vrijednosti nekretnine, te isplatu iznosa od 460.673,88 eura sa zateznim kamatama tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate na ime izgubljene zarade zbog nemogućnosti korištenja i davanje nekretnine u zakup.

8. Nesporno je bilo među strankama da je između tužitelja kao zakupodavca i tuženika kao zakupoprimca sklopljen Ugovor o zakupu skladišnog prostora od 1. listopada 1998. na temelju kojeg je tuženik koristio $\frac{1}{2}$ skladišta na navedenoj lokaciji i to južni dio ukupne površine 1.724 m² i dvije kancelarije uz skladište, te šest na katu ukupne površine 139 m², koja površina obuhvaća i pripadajući dio hodnika i sanitarnog čvora, uz ugovorenu mjesečnu zakupninu od 17.000,00 DEM odnosno 8.691,96 EUR, te nije sporno niti da je u noći 22. lipnja 2003. izbio požar u poslovnom prostoru koji je bio u zakupu tuženika i da je došlo do oštećenja tog poslovnog prostora tako da taj poslovni prostor nije podoban za korištenje i uporabu.

9. Među strankama je bio sporan uzrok nastanka štetnog događaja – požara, da li je tuženik svojim postupcima ili propustima uzrokovao štetni događaj, odnosno postoji li uzročna veza između držanja plinskih boca i plinskog viličara u skladišnom prostoru koji je tuženik uzeo u zakup i izbijanja požara. Prema uputi Županijskog suda u Splitu iz ukidne odluke broj GŽ-3200/2016 od 6. srpnja 2017. prvostupanjski sud je trebao raspraviti i razjasniti odlučne činjenice koje se odnose na uzrok nastanka štetnog događaja, uzimajući u obzir da je plinska boca opasna stvar (pravno shvaćanje zauzeto u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-592/94 od 8. veljače 1996.), pa ako se utvrdi da je uzrok požara nekontrolirano istjecanje plina iz plinske boce odnosno plinskog viličara, o odgovornosti tuženika za nastalu štetu treba odlučiti primjenom pravila o objektivnoj odgovornosti u smislu odredbi čl. 173. i 174. ZOO/91 te ovisno o tom utvrđenju raspraviti i okolnosti koje se odnose na visinu štete.

10. Prema obrazloženju pobijane presude odgovornost tuženika kao vlasnika plinskog viličara, koji da je nesumnjivo opasna stvar, je objektivna i tuženik kao imatelj tog stroja odgovara na temelju odredbe čl. 173. i 174. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91, 73/91, 111/93, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01, dalje ZOO/91) koji se u ovom slučaju primjenjuje na temelju odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje ZOO/05). Prema ocjeni prvostupanjskog suda odgovornost tuženika kao imatelja opasne stvari je objektivna i smatra se da šteta koja je nastala tužitelju potječe od te stvari odnosno od plinskog viličara, a te se odgovornosti mogao osloboditi samo u slučaju da je uspio dokazati da plinski viličar nije bio uzrok štete ili da je do štete došlo u cijelosti ili djelomično radnjom oštećenika. Prvostupanjski sud smatra da tuženik to nije dokazao, jer da su vještaci Građevinskog fakulteta u cijelosti potvrdili nalaz vještaka Kocijana u kojem je locirano mjesto izbijanja požara u jugozapadnom dijelu skladišta, uže lociran u prostoru kancelarije voditelja skladišta i transportnog puta od zapadnog zida do pozicije plinskog viličara, te je tim nalazom utvrđeno da je požar nastao zapaljenjem plinske smjese (smjesa plinova propan-butan sa zrakom) stvorene u skladišnom prostoru uslijed nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce te da je do zapaljenja plinske smjese došlo zbog kvara (iskrenja, pregrijavanja) na elektroinstalaciji ili električnim uređajima, a to pak da vještaci Građevinskog fakulteta nisu uspjeli eliminirati.

11. Dakle, iz obrazloženja prvostupanjske presude može se zaključiti da je prvostupanjski sud svoju odluku utemeljio na nalazu i mišljenju vještaka Slobodana

Kocijana, te zaključku da je to mišljenje u cijelosti potvrđeno nalazom i mišljenjem Građevinskog fakulteta u Zagrebu.

12. Vještak Slobodan Kocijan je u nalazu naveo da na temelju činjeničnog stanja koje je utvrđeno u sudskom spisu te praćenjem intenziteta termičkih oštećenja prouzročenih požarom i vremenskog tijeka aktiviranja instaliranih protupožarnih senzora može se zaključiti da se centar požara nalazi u jugozapadnom dijelu skladišta, uže lociran u prostoru kancelarije voditelja skladišta i transportnog puta od zapadnog zida do pozicije plinskog viličara. Požar da je nastao zapaljenjem plinske smjese (smjesa plinova propan-butan sa zrakom) stvorene u skladišnom prostoru, a uslijed nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce. Do zapaljenja plinske smjese da je došlo zbog kvara (iskrenja, pregrijavanja) na elektroinstalaciji ili električnim uređajima. Uvidom u citirane propise koji propisuju uvjete skladištenja i uporabu boca s ukapljenim naftnim plinom (propan-butan) da je mišljenja da je skladištenje plinskih boca unutar skladišta bilo u suprotnosti s pojedinim odredbama Zakona o zapaljivim tekućinama i plinovima i odredbama citiranih Tehničkih propisa. U usmenom obrazloženju nalaza povodom prigovora iznesenih od strane tuženika vještak Slobodan Kocijan također je naveo i da je nemoguće na bocama plina (koje su oštećene uslijed eksplozija) utvrditi je li bilo propuštanja odnosno kvara, no da je najvjerojatnije curenje plina iz boce ili boca bilo na ventilu boce koji da najvjerojatnije nije bio do kraja zatvoren ili je brtva bila oštećena.

13. Nadalje, prvostupanjski sud je u daljnjem tijeku postupka prihvatio prijedlog tuženika da se provede dokaz novim vještačenjem po ustanovi – Građevinskom fakultetu u Zagrebu, uz navod da tako postupi sukladno odredbi čl. 261. st. 3. ZPP, a budući da je tuženik i nakon usmene dopune posumnjao u pravilnost nalaza i mišljenja sudskog vještaka Kocijana.

14. Odredbom čl. 261. st. 3. ZPP propisano je da ako mišljenje jednog ili više vještaka ima proturječnosti ili nedostataka, ili se pojavi osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja, a ti se nedostaci ili sumnja ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, zatražit će se mišljenje drugih vještaka. Pri tom se podrazumijeva da takva sumnja postoji na strani suda, a ne neke od stranaka u postupku.

15. Iz nalaza i mišljenja vještaka Građevinskog fakulteta jasno proizlazi te to u obrazloženju navodi i sud prvog stupnja, da se na temelju dostupnih informacija i analizom svih raspoloživih dokumenata u spisu ne može točno utvrditi uzrok požara u skladištu. Kao mogući uzroci požara navedeni su:

- kvar na unutarnjim električnim instalacijama skladišta,
- kvar na električnim instalacijama plinskog viličara (u mirovanju) i
- kvar na električnim uređajima u skladištu (primjerice u kancelariji poslovođe skladišta).

16. Isto tako, da nije bilo moguće naći i utvrditi izravne uzročno-posljedične veze koje bi sa sigurnošću mogle suziti na jedan od navedenih uzroka. Što se tiče pojave zapaljive plinske smjese plinova propan-butan sa zrakom naveli su da s visokom vjerojatnošću mogu utvrditi da pojava zapaljive plinske smjese nije uzrok požara u skladištu, već da mehanička oštećenja plinskih boca ukazuju da se radilo o pojavi toplog BLEVE efekta koji može nastati samo ukoliko su boce bile barem djelomično pune tekuće faze pa su zaključili da prije toga nije moglo doći do nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce u okolni prostor skladišta. Ističu kako i sam opisani vremenski tijek požara ne podržava tezu da je pojava i iniciranje zapaljive plinske smjese bila uzrok požara u skladištu jer je do prve eksplozije boca došlo oko 19 minuta nakon aktivacije infracrvenog crvenog senzora Z1. Stručnjaci Građevinskog fakulteta su kao isključivo teoretsku, odnosno hipotetsku mogućnost naveli tehničku mogućnost

zapaljenja plinske smjese, no također su istaknuli da samo uvjetno, ako su ispunjeni svi uvjeti – propuštanje plina na bocu, pojava eksplozivne smjese, pojava džepova odnosno stagnantnih zona zraka i pojava dovoljno energije zapaljenja moglo je na taj način dovesti do požara, međutim da navedeno nije utvrđeno u postupku.

17. Dakle, čitanjem nalaza i mišljenja vještaka Slobodana Kocijana i Građevinskog fakulteta u Zagrebu odmah je jasno vidljivo da su ti nalazi i njihovi zaključci u bitnom potpuno drugačiji. Vještak Slobodan Kocijan zaključio je da je uzrok požara zapaljenje plinske smjese (smjesa plinova propan-butan sa zrakom) stvorene u skladišnom prostoru, a uslijed nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce te da je do zapaljenja plinske smjese došlo zbog kvara (iskrenja, pregrijavanja) na elektroinstalaciji ili električnim uređajima, dok je zaključak Građevinskog fakulteta u Zagrebu da s visokom vjerojatnošću mogu utvrditi da pojava zapaljive plinske smjese nije uzrok požara u skladištu.

18. Prvostupanjski sud međutim ocjenjujući te nalaze zaključuje da nalaz i mišljenje Građevinskog fakulteta u Zagrebu u cijelosti potvrđuje nalaz i mišljenje vještaka Slobodana Kocijana. Time je po pravnom stavu ovog suda prvostupanjski sud iz činjenica što ih je utvrdio izveo nepravilan zaključak o postojanju drugih činjenica, a na tim je činjenicama utemeljena presuda, odnosno iako je pravilno utvrdio da iz nalaza i mišljenja Građevinskog fakulteta u Zagrebu proizlazi da s visokom vjerojatnošću pojava zapaljive plinske smjese nije uzrok požara u skladištu, već da mehanička oštećenja plinskih boca ukazuju da se radilo o pojavi toplog BLEVE efekta koji može nastati samo ukoliko su boce bile barem djelomično pune tekuće faze pa su zaključili da prije toga nije moglo doći do nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce u okolni prostor skladišta, te da i sam opisani vremenski tijek požara ne podržava tezu da je pojava i iniciranje zapaljive plinske smjese bila uzrok požara u skladištu jer je do prve eksplozije boca došlo oko 19 minuta nakon aktivacije infracrvenog crvenog senzora Z1. Time što su stručnjaci Građevinskog fakulteta kao isključivo teoretsku, odnosno hipotetsku mogućnost naveli tehničku mogućnost zapaljenja plinske smjese, no također su istaknuli da samo uvjetno, ako su ispunjeni svi uvjeti – propuštanje plina na bocu, pojava eksplozivne smjese, pojava džepova odnosno stagnantnih zona zraka i pojava dovoljno energije zapaljenja može na taj način dovesti do požara, međutim da navedeno nije utvrđeno u postupku, ni u kom slučaju ne opravdava zaključak suda prvog stupnja da taj nalaz u cijelosti potvrđuje nalaz vještaka Slobodana Kocijana.

19. Dakle, zaključak prvostupanjskog suda da je odgovornost tuženika kao vlasnika plinskog viličara, koji da je nesumnjivo opasna stvar, objektivna i da tuženik kao imatelj tog stroja odgovara jer da je nalazom i mišljenjem vještaka Slobodana Kocijana utvrđeno da je uzrok požara zapaljenje plinske smjese (smjesa plinova propan-butan sa zrakom) stvorene u skladišnom prostoru, a uslijed nekontroliranog ispuštanja plina iz plinske boce te da je do zapaljenja plinske smjese došlo zbog kvara (iskrenja, pregrijavanja) na elektroinstalaciji ili električnim uređajima, a da taj zaključak potvrđuje nalaz i mišljenje Građevinskog fakulteta u Zagrebu u protivnosti je s nalazom i mišljenjem Građevinskog fakulteta u Zagrebu iz kojeg nedvojbeno proizlazi da ispuštanja plina iz plinskih boca nije bilo i da vrlo vjerojatno to nije uzrok požara. Time je prvostupanjski sud na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja izveo pogrešan zaključak o postojanju druge činjenice – postojanju uzročno posljedične veze između držanja plinskih boca i plinskog viličara u skladištu i predmetnog požara.

20. Pravilan je bio zaključak prvostupanjskog suda kada je odredio novo vještačenje po ustanovi – Građevinskom fakultetu u Zagrebu jer saslušanjem vještaka Slobodana Kocijana tuženikovi prigovori vještačkom nalazu i mišljenju nisu bili otklonjeni. Naime, ni usmenim saslušanjem vještaka nisu otklonjene primjedbe

tuženika kao što su primjerice ukazane nesukladnosti u opisu i utvrđivanju mjesta – centra nastanka požara, utjecaj neutvrđivanja požarne opterećenosti uskladištene robe i njihove vrste i rasporeda na nastanak požara, nesukladnosti oko kašnjenja vremena reagiranja senzora kod odabranog centra požara, nesukladnosti oko opisa plinskih boca, neutvrđivanje stanja zatvorenosti plinskih boca i mehaničkih oštećenja, neutvrđivanje moguće eksplozivne smjese u potrebnoj koncentraciji u odnosu na prirodnu ventilaciju i td.).

21. Nalaz i mišljenje Građevinskog fakulteta u Zagrebu uzeo je u obzir i navedene prigovore zbog čega je konačni zaključak tog nalaza i mišljenja da se na temelju dostupnih informacija i analizom svih raspoloživih dokumenata u spisu ne može utvrditi uzrok požara u skladištu kao i da se s visokom vjerojatnošću može utvrditi da pojava zapaljive plinske smjese nije uzrok požara u skladištu.

22. Takav zaključak je u suglasju i sa navodima vještaka Mladena Vukičevića – koji je naveo kako na temelju dokumentacije koja se nalazi u spisu, a bez daljnje dokumentacije koju je tražio, a tužitelj je nije dostavio, nije u mogućnosti utvrditi uzrok požara, a u skladu je i sa iskazom svjedoka Renata Pačelata koji je između ostalog iskazao i da „u slučaju da se nije radilo o prisutnosti zapaljive plinske mješavine, požar se ne bi širio tolikom brzinom, ali da to nije pravilo jer da sve ovisi i o tome koja količina i vrsta materijala gori“ a čime je ostavio mogućnost da istjecanje plina nije bilo uzrokom požara. S obzirom na navedeno ovaj drugostupanjski sud smatra da u konkretnom slučaju nije utvrđeno da je uzrok požara nekontrolirano istjecanje plina iz plinske boce odnosno plinskog viličara, dakle nije utvrđeno da bi predmetna šteta nastala upravo u vezi sa opasnom stvari (plinskim bocama ili plinskim viličarom), dakle nije u skladu sa uputom iz odluke Županijskog suda u Splitu broj GŽ-3200/2016-2 od 6. srpnja 2017. utvrđeno da je uzrok požara nekontrolirano istjecanje plina iz plinske boce odnosno plinskog viličara, pa se s obzirom na to odgovornost tuženika za nastalu štetu ne može procjenjivati u skladu sa pravilima o objektivnoj odgovornosti u smislu odredbi čl. 173. i 174. ZOO/91.

23. Iz nalaza i mišljenja Građevinskog fakulteta u Zagrebu proizlazi da su mogući uzroci požara kvar na unutarnjim električnim instalacijama skladišta, kvar na električnim instalacijama plinskog viličara (u mirovanju) i kvar na električnim uređajima u skladištu (primjerice u kancelariji poslovođe skladišta), ali da nije bilo moguće naći i utvrditi izravne uzročno-posljedične veze koje bi sa sigurnošću mogle suziti na jedan od navedenih uzroka, pa slijedom tih utvrđenja nije utvrđeno postojanje odgovornosti tuženika za štetu i štetni događaj ni sukladno odredbi čl. 154. ZOO/91.

24. U situaciji kao što je ova, kada tužitelj nije dokazao da je iz plinskih boca ili plinskog viličara tuženika doista nekontrolirano istjecao plin koji se nakupljao u skladištu i da je to uzrok požara, odnosno kada kao u ovom slučaju nije moguće – zbog nedostatka podataka, utvrditi koji je pravi uzrok požara, tuženik odgovara po načelu krivnje u smislu čl. 154. ZOO/91. To znači da tužitelj u tom slučaju treba dokazati postojanje svih općih pretpostavki odgovornosti za štetu, a to su štetna radnja, uzročna veza između štete i štetne radnje te odgovornost i protupravnost, a kada bilo koja od tih pretpostavki nedostaje tužbeni zahtjev kao neosnovan valja odbiti. Tužitelj međutim tijekom postupka nije dokazao svoju tvrdnju iz tužbe da bi tužitelj štetu prouzročio jer je u predmetnom skladišnom prostoru „nepravilno i bez nužnog nadzora koristio više plinskih boca ispunjenih plinom te viličare na plinski pogon“, niti je na odlučne okolnosti nepravilnog korištenja i propuštanja nužnog nadzora predlagao ikakve dokaze, pri čemu ni iz kojeg propisa ne proizlazi obaveza tuženika da izvan radnog vremena provjerava stanje u skladištu, a nije dokazano ni postojanje uzročne veze između načina na koji je tuženik postupao (držao plinske boce i plinski viličar) i izbijanja požara.

25. Dakle, kako tužitelj nije dokazao da bi plinski viličar kao ni plinske boce bili u ikako povezani sa nastankom (izbijanjem) požara, ni da bi iz njih nekontrolirano istjecao plin, te uopće nije utvrđeno što je bio uzrok požara, a niti je dokazano postojanje na strani tuženika općih pretpostavki odgovornosti za predmetni štetni događaj i štetu, valjalo je kao osnovanu prihvatiti žalbu tuženika i preinačiti prvostupanjsku presudu na način da se tužbeni zahtjev odbija te primjenom odredbe čl. 373 toč. 2. ZPP odlučiti kao u izreci pod točkom I.

26. U nepobijanom dijelu pod točkom I. izreke prvostupanjske presude kojom je odbijen tužbeni zahtjev za iznos od 35.138,45 eura, prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

27. S obzirom na to da je preinačenjem pobijane presude tuženik u cijelosti uspio u postupku, ovaj sud je primjenom odredaba čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP u vezi s odredbom čl. 166. st. 2. ZPP odlučio o troškovima cijelog postupka jednom odlukom. Tako tuženiku pripada pravo na naknadu troškova parničnog postupka za sastav odgovora na tužbu, te sastava četiri obrazložena podneska, i to: od 17. svibnja 2011., 18. prosinca 2015., 28. siječnja 2021. i 24. kolovoza 2021. prema Tbr. 8. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak zastupanja na ročištu 19. listopada 2006., 24. studenoga 2008., 6. travnja 2010., 17. svibnja 2010., 11. srpnja 2011., 4. studenoga 2011., 26. veljače 2013., 9. ožujka 2015., 21. listopada 2015., 22. siječnja 2019., 17. travnja 2019., 15. lipnja 2021., 20. rujna 2021., 18. siječnja 2023., 8. studenoga 2023. i 3. siječnja 2024. prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife, u iznosu od po 10.432,00 eura za svaku radnju, trošak zastupanja na ročištu 27. rujna 2011. prema Tbr. 9. toč. 5. Tarife 100,00 eura, za sastav obrazloženih podnesaka izvan Tbr. 8. toč. 1. prema Tbr. 8. toč. 3. Tarife od 20. listopada 2011., 8. rujna 2019., 23. listopada 2019., 10. studenoga 2022. i 22. prosinca 2023. po 5.216,00 eura za svaki, te za sastav žalbe prema Tbr. 10. toč. 1. Tarife 19.990,00 eura, što sveukupno iznosi 265.242,00 eura, a uz 25% PDV-a od 66.310,50 eura čini ukupan trošak zastupanja tuženika po punomoćniku u iznosu od 331.552,50 eura, te uz 7.000,00 eura plaćenog troška vještačenja po Građevinskom fakultetu u Zagrebu ukupno iznosi 338.552,50 eura. Preostali trošak zatražen troškovnikom tuženika predanim na ročištu 3. siječnja 2024. (list 667-668 spisa) nije osnovan jer je preostali trošak zatražen protivno važećoj Tarifi, dok iz podataka spisa predmeta ne proizlazi da bi tuženik platio sudsku pristojbu na žalbu, pa mu ni taj trošak nije dosuđen.

28. Slijedom svega navedenog o troškovima postupka odlučeno je kao u izreci pod točkom II.

U Šibeniku 21. travnja 2026.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Goran Stošić

Broj zapisa: **9-30886-ef289**

Kontrolni broj: **0f2d3-fddf6-a4fbd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.